

στολίσωσι τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου διὰ τοῦ πολυτελεστάτου κτιρίου τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀμφιβολίᾳ μου περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς Ἀκαδημίας ἀφυπνίσθη ὑπὸ τῆς ἀπαισιοδοξίας τοῦ φίλου μου· ὡς ἡχῶ δὲ τῶν ἴδιων μου σκέψεων μοὶ ἐφάνησαν αἱ ἐπόμεναι γραμμαὶ δὲς ἀνέγνων ἐν τινὶ ἀρθρῷ τοῦ ἀρτὶ ἐκδοθεῖτος „Βυζαντινοῦ Ἡμερολογίου“.

„Ναί, ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν ὅτι πολλοὶ δωρεαὶ φιλοπατρίδων ἀνδρῶν ἀπέβησαν δλως ἀσκοποὶ. Οἱ προσενεγκάντες αὐτὰς ὥρμαντο βεβαίως εἰς τοῦ εὐγενοῦς πόθου νὰ φανῶσιν ὡς πλεῖστον εὐεργετικώτεροι εἰς τὸ ἔθνος, προσερχόμενοι ἀρωγοὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, ὃν ἡ θεραπεία ἐφαίνετο αὐτοῖς μᾶλλον ἐπείγουσα.

„Οἱ δρμοεθνεῖς ἡμῶν ὅπως ἀξιωθῶσιν εὐγνωμοσύνης ἀληθῶς ἀξιας τῆς θυσίας αὐτῶν δέον ὅσον ἔνεστι πρακτικώτερον νὰ διαμέσωσι τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Διότι ἡ ἀξια τῆς εὐεργεσίας δὲν ὑπολογίζεται μόνον ἐκ τῆς εὐγενοῦς ὥρμης, ἡτις ἐμπνέει αὐτήν, ἀλλ' ἐκ τῆς πρακτικῆς ὥφελείας ἣν ἐπάγεται . . . Ἄφ' οὐ τὰ χορήματα αὐτῶν εἶνε τόσον ἵερα ἃς τὰ χρησιμοποιήσωσιν ὅπως ἐπενέγκωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν εὐεργεσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἐπισπάσωσι περισσοτέρας εὐλογίας τῆς ἐνεστώσης καὶ τῆς μελλούσης γενεᾶς, καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ νὰ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμούς των, νὰ ῥάνῃ τὸν τάφον των δι' εὐωδῶν ἀνθέων εὐγνωμοσύνης ὄλοκληρον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

(μετὰ εἰκόνων. — συνέχεια.)

II.

Εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Γρεβοῦ συνετέλεσε πρὸ πάντων ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Οὐίλσων, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἔξεικην ἔαυτὸν εἰς τὰς προσβολὰς τῶν μοναρχικῶν καὶ τῶν ριζοσπαστῶν, οἵτινες τὸν κατηγόρουν διτὴν θέσιν του ὡς βουλευτοῦ καὶ γαμβροῦ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας ἔξειμεταλλεύετο ὑπὲρ αἰσχροκερδῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ ἱστορία τῶν ἀποκαλύψεων τῆς Λιμουζέν καὶ τῆς Ρατατζη, ἡ πώλησις τῶν παρασήμων κτλ. εἶνε νωπὴ ἀκόμη καὶ πάντες γινώσκουσιν αὐτὴν ἐν λεπτομερείᾳ, ὡςτε περιττὴ ἀποβαίνει ἡ ἐπανάληψις αὐτῆς ἐν ταῖς στήλαις τῆς „Κλειοῦς“, ἀλλ' ὅπως δήποτε δὲν εὑρεθῇ ἀκόμη ἀποχρῶσις ἔξηγησις τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τοῦ Οὐίλσωνος. Ὁλίγην καλὴν θέλησιν μόνον ἔλαν εἶχεν οὗτος, ἥδυνατο νὰ καταστῇ ὁ δημοφιλέστατος ἀνὴρ ἐν Γαλλίᾳ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κομφῆς καὶ ἀνεπτύγμένης παριστανῆς νεολαΐας ἥδυνατο πανταχοῦ νὰ φιλαμβεύσῃ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν θέσιν του καλλίτερον, παρὰ διὰ τῶν μεγαλειτέρων πολιτικῶν κατορθωμάτων, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπροτίμησε νὰ ταφῇ εἰς τὴν μοναξίαν τῶν Ἡλυσίων, νὰ ἰδρύῃ ἐφημερίδας, νὰ ἔξυφαίνῃ πολιτικὰς ῥαδιουργίας, νὰ ἥνε ἀρχηγὸς δλοκλήρου λόχου γραφέων καὶ νὰ μετέρχεται τὸ ἀτμώτερον ἐπάγγελμα. Ὁ μὲν Γρεβός ἦν φειδωλὸς οἰκογενειάρχης, αὐτὸς δὲ δραστήριος πράκτωρ, ἔξασκων τὸ ἐπάγγελμά του ἐπὶ μεγάλη προμηθείᾳ. Ὡς υἱὸς τοῦ „βασιλέως τοῦ φωταερίου“, ἄγγλου ἐργολάβου εἰςαγαγόντος τὸ φωταερίον εἰς Παρισίους καὶ κερδήσαντος

ΟΓΓΛΕΩΝ.

ΦΛΟΚΕ.

ΓΟΒΑΕ.

ΦΛΟΥΓΡΑΝΣ.

πολλὰ ἔκατομμύρια κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ἢν δεκτὸς εἰς τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας, νυμφευθεὶς δὲ τὴν δεσποινίδα Ἀλίσην Γρεβοῦ ἀπέκτησε σπουδαιότητα ὅσην οὐδέποτε δ' ἀπέκτα διὰ τῆς πολιτικῆς. Παρεκβατικῶς ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὸν τρόπον, καθ' ὃν συνεδέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας. Πρὸ ἐτῶν εἶχεν ἀναλάβει ὁ Γρεβός ὡς δικηγόρος τὴν διευθέτησιν τῶν ὑποδέσεων πλουσίας τινὸς καὶ ὀραίας γυναικός, τῆς κυρίας Πελούζ. ἐκ τῆς σχέσεως δὲ ταύτης ἀνεπτύχθη βαθμηδὸν ἔρως, ὅστις δὲν ἥδυνατο μακρότερον νὰ μένῃ μυστικός. Ἡ κυρία Πελούζ διεζέχυθε τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἡ κυρία Γρεβοῦ ἐγκατέλιπε τὸν οἶκον τοῦ συζύγου. Μόνον ὅτε ὁ Γρεβός ἔξελέγη πρόεδρος, διηλαγή πρὸς αὐτὸν ἡ σύζυγός του καὶ μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀλίσης ἥλθε νὰ κατοικήσῃ εἰς τὰ Ἡλύσια. Μετὰ μικρὸν ἡ δεσποινὶς Γρεβοῦ παρέδωκε τὴν καρδίαν τῆς εἰς τὸν τότε ἀκμάζοντα ἀοιδὸν Καπούλ, ἐφαίνετο δὲ ὅτι ὁ ἔρως τῆς ἔμελλε νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ γάμου. Ἀλλ' ὁ Γρεβός ἐγίνωσκε τοὺς ἐκ τοιαύτης ἀγγιστείας κινδύνους καὶ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ παραιτηθῇ ἐάν ἡ θυγάτηρ του ὡς σύζυγον. Ἡ Ἀλίση ὑπερηρησεν, ἐβίσασε τὴν καρδίαν τῆς καὶ συνεζέχυθε μικρὸν μετὰ ταῦτα τὸν Οὐίλσωνα. Εἰς ταῦτα προειδότερον ὅτι ἡ κυρία Πελούζ εἶνε ἀδελφὴ τοῦ Οὐίλσωνος, ἵνα ἐννοήσωσιν οἱ ἀναγνῶσται τὴν εἰρωνίαν τῆς τύχης, ἡτις τόσον σκληρῶς ἐτιμώρησε τὸν Γρεβό, ἐκλέξαντα τοιοῦτον γαμβρόν. Ἰσως ἦτο καλλίτερον καὶ διὰ τὴν Γαλλίαν, ἔλαν τὴν θυγατέρα του ἐνυμφεύετο ὁ ἀοιδός!

ἐπέμενε νὰ λάβῃ τὸν Καπούλ, ἐβίσασε τὴν καρδίαν τῆς καὶ συνεζέχυθε μικρὸν μετὰ ταῦτα τὸν Οὐίλσωνα. Εἰς ταῦτα προειδότερον ὅτι ἡ κυρία Πελούζ εἶνε ἀδελφὴ τοῦ Οὐίλσωνος, ἵνα ἐννοήσωσιν οἱ ἀναγνῶσται τὴν εἰρωνίαν τῆς τύχης, ἡτις τόσον σκληρῶς ἐτιμώρησε τὸν Γρεβό, ἐκλέξαντα τοιοῦτον γαμβρόν. Ἰσως ἦτο καλλίτερον καὶ διὰ τὴν Γαλλίαν, ἔλαν τὴν θυγατέρα του ἐνυμφεύετο ὁ ἀοιδός!